

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa J. R.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Ministra Skarbu Państwa,
Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Wojewodę [...] i Starostę
W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 kwietnia 2013 r., sygn. akt [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego na
rzecz pozwanego Skarbu Państwa; zasądza od Skarbu Państwa
(Sądu Apelacyjnego w [...]) na rzecz radcy prawnego P. Z.
(Kancelaria Radcy Prawnego w [...]) kwotę 5400 (pięć tysięcy
czterysta) zł wraz z należnym podatkiem od towarów i usług, z
tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W sprawie żadna z tych przesłanek nie zachodzi.

Skarżąca opiera wniosek o występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego związanego z deliktową odpowiedzialnością odszkodowawczą Skarbu Państwa w aspekcie ewentualnego wydania legalnego i prawidłowego aktu wywłaszczeniowego po wydaniu wadliwej decyzji o wywłaszczeniu z danej nieruchomości.

Wniosku skarżącej nie sposób podzielić, gdyż sformułowanego przez nią zagadnienia prawnego nie można uznać za zagadnienie istotne, skoro wiążące Sąd Najwyższy ustalenia faktyczne Sądu drugiej instancji prowadzą do jednoznacznego wniosku, iż skarżącej nie przysługuje roszczenie odszkodowawcze wobec wcześniejszego przyznania jej stosownego odszkodowania przez organ administracyjny. Innymi słowy, szkoda została naprawiona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Pełnomocnikowi powódki z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6 w zw. z § 15 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.).

